

TÖRÖKÖR

2010. augusztus

A törökóri gyülekezet lapja

HÍREK

Dr. Nagy Sándortól

Épületfejlesztés. Örömmel jelenthetjük, hogy a tervezett épületfejlesztésekből megkezdődött a gyülekezeti ház részleges fűdényszigetelése, és ezzel párhuzamosan zajlik a nyári ifjúsági tér rendezése is a padlásterben. Bizakodunk, hogy az alagsorban az etázsűtés kiterjesztésével hamarosan hozzáfoghatunk a télen is használható ifjúsági tér létrehozásához, s hogy a munkálatok még a fűtési idény előtt befejeződhetnek.

Dr. Boross Géza könyvei. „Öbenne” címmel jövőre adják közre Dr. Boross Géza, gyülekezetünk 1963. októberétől 1984. februárjáig szolgáló lelkészének, a homiletika professzorának 1980. év során elhangzott prédikációit. A gyűjteményt Literaty Zoltán, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának adjunktusa szerkeszti, s Dr. Boross Géza nyolcvanadik születésnapjára az egyetem jelenteti meg. A hírt Balássy András nagytiszteletű úr Literaty Zoltán jelenlétében, a július 25-i istentisztelet után jelentette be. Elképzelhető, hogy más intézmények támogatásával kiadják Dr. Boross Géza 1979. évi ígehirdetéseinek Az idő evangéliuma című gyűjteményét is.

Református Világszövetség. Június 19-én ért véget a Református Egyházak Világközösségének (REV) első plenáris ülése, amelyen elfogadták az új világszervezet alkotmányát. A lazább szövetségből a református család olyan elkötelező közösséggé vált, amelyiket egymás igaz egyházlétének teljes elfogadása, a szószéki- és úrvacsorai közösség és a kölcsönös felelősségvállalás jellemez. A közösség kimondásával a REV célja egyben, hogy a mintegy 80 millió tagot számláló református, presbiterianus, kongregacionalista és egyesült tag-egyházakat az eddigieknél nagyobb súllyal képviselje a római katolikus, ortodox, evangélikus és karizmatikus egyházakkal, valamint ezek világszervezeteivel folytatott ökumenikus párbeszédben.

1. ZSOLTÁR

Boldog ember az, a ki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül.

Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, a mely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.

Nem úgy a gonoszok, hanem, mint a polyva, a mit szétszór a szél.

Azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

Mert tudja az Úr az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész.

23. ZSOLTÁR

Az Úr az én pásztorem; nem szűkölködöm.

Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.

Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van poharam.

Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.

146. ZSOLTÁR

Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat!

Dicsérem az Urat, a míg élek; éneklek az én Istenemnek, a míg vagyok.

Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, a ki meg nem menthet!

Kimegyen a lelke; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő tervei.

Boldog, a kinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenében;

A ki teremtette az eget és földet, a tengert és mindent, a mi bennük van. A ki megtartja a hűségét örökké;

Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ad az éhezőknek. Az Úr megszabadítja az elfogottakat.

Az Úr megnyitja a vakok szemét, az Úr felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti az Úr az igazakat.

Megoltalmazza az Úr a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja.

Uralkodni fog az Úr örökké, a te Istened, oh Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az Urat!

Mit tehetünk a gyülekezetért?

A Törökőr áprilisi számában két egymást kiegészítő közlemény foglalkozott a gyülekezet helyzetével. A presbitérium konzultációjáról beszámoló Mit tehetünk mi?, és dr. Nagy Sándor főgondnok úr Csak magunkra számíthatunk című levele. Ez utóbbi egyebek közt arra szólít, hogy ereje szerint tegye rendszeressé támogatását mindenki, adakozzon egyházközségünk szükségleteire, működésének fedezésére. Azt is javasolja, hogy vitassuk meg, hogyan tehetjük láthatóbbá a templomot, például egy a bejárat elé vagy fölé emelt toronnyal, hogy már a Kerepesi úton haladókat is figyelmeztethesse: templom áll itt, és ezen túl keressünk megoldást a gyülekezet létszámának gyarapítására. A júniusi számban Bán Károly, Barabási Géza, Wágner Olivér és Balázs Péter fogalmazta meg véleményét. Most Ónodi-Szabó Péter, Czanik András szól hozzá, s összefoglaljuk azok véleményét, akik nem akarták nekünk és fotójuk közlését.

Ónodi Szabó Péter

A gyülekezet létszámának növelését nyilván a gyülekezet ismertségének és vonzerejének növelésével érhetjük el.

Nem ismerik egyrészt a külleme miatt, másrészt mert nem „jelenik meg”, például a helyi médiumokban (Helyi Téma, Józsefváros, Zuglói Lapok). Tudomásom szerint az ilyen helyi újságok általában amúgy is témahiánnyal küszködnek, szóval egy évben háromszor-négyszer is bekerülhetnénk egy-egy hírrel, kisebb riporttal, interjúval, fotóval. Pedig van az ilyesminek szakértője több is a gyülekezetben.

Sajnos, az is kevés, ami az utcáról látszik belőlünk. Messziről észrevehetetlen, de közlőrl is csak akkor tudható, hogy mi előtt megy el az ember, ha megáll, és megnézi a hirdető táblát. A látványt megragadónak semmiképp nem nevezném. Csak hát ez megint pénzkérdés. Hogy a közösséget magát miként lehetne láthatóbbá és vonzóbbá tenni, az az igazán kemény dió. Szerintem erre a legjobb módszer a személyes meghívás. Kérdés persze, hogy hány fős az ideális gyülekezet, ideálisnak azt tekintve, amelyik már finanszírozni tudja a működést, de még nem veszítette el bensőségességét, meghittségét.

Tartottunk itthon egy kis ötletbörzét a konkrét teendőkről, lehetőségekről:

Ádám testvérem:

- * Eltűntetni a Kerepesi út fe-

Ónodi Szabó Péter

lől a templom oldalán lógó kábelet

- * Törökőri Református Egyházközség felírat a homlokzat teljes hosszában, nagy, a falfelülettől jobban elütő betűkkel

- * Beüvegezni a pinceablakokat – télen jelentős hőtartalék képződhet így

- * A szószerk fa építményét esztétikusabbra cserélni

Apám:

A gyülekezet illetékességi területén élők kutassák fel szintén ott élő ismerőseiket, szomszédjaikat, mindazokat, akikben reménységünk lehet, s beszélje meg velük, hogy meglátogathassa őket a nagytiszteletű úr, s a presbitérium valamely tagja (nyilván az adott gyülekezeti tag társaságában)

Folytatás a 3. oldalon

Magyar Örökség Díj. A Magyar Örökség és Európa Egyesület elismerését az idén hét díjazott vehette át. Köztük van Hegyi-Füstös István lelkész, író, szerkesztő, a Magyar Rádió külső munkatársa, művészeti, pedagógiai, történelmi, irodalmi cikkek, tanulmányok, recenziók, életrajzok szerzője. A díjazott lelkipásztor munkásságát Szabó István püspök méltatta.

Gyorssegély. A Magyar Református Szeretetszolgálat az erdélyi árvízkárosultak megsegítésére július 5-én egy teherautónyi gyorssegélyt indított útnak, melyet Pál Sándor, a szeretetszolgálat kuratóriumi elnöke Gyimesfelsőlokon Szabó Béla csíkszeredai magyar főkonzulnak valamint a megyei közgyűlés elnökének és a katasztrófavédelem vezetőjének adott át. (Megjegyzés: Ezen felül félmillió forintos pénzübeli segítyt is juttattak az erdélyieknek, ahol 200 milliárd forint a felmért kár. Bár a hazai 100 milliárd forintos ideai ár- és viharokérték miatt honfitársaink számára is fenn kell tartanunk sőt fokoznunk támogatásainkat, de aki teheti, bármilyen keveset is, adjon. Számlaszám: CIB BANK 10702019-85008898-51100005 Kérjük, a megjegyzésnél tüntessék fel: „erdélyi árvíz”).

Évforduló. Négy százhusz éve, 1590. július 20-án fejezték be a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Vizsolyon a Károli Gáspár által fordított Biblia nyomtatását. A gönci református lelkész, a Kassavölgyi Egyházmegye superintendense nem csak fordítója, de szerkesztője, sajtó alá rendezője, kiadója is volt ennek a Bibliának. A mű Mantskovit Bálint nyomdájában 2412 oldalon, 800 példányban másfél év alatt készült el. Súlya 6 kg. 52 fennmaradt példányról tudunk, közülük 24-et országhatárainkon kívül őriznek. Egy eredeti példány látható a vizsolyi templomban is. A Vizsolyi Biblia hatása és jelentősége messze túlnőtt a református egyház keretein. Mérőköve a magyar nyelv és irodalmi stílus fejlődésének, meg-alapozója irodalmi nyelvünknek. A Károli Biblia kisebb-nagyobb revíziókkal több mint száz kiadást ért meg, és máig a legnépszerűbb bibliafordítás a magyar nyelvterületen. (vizsoly.hu/ttre.hu)

A Református Egység Napja. Egyházunk, a Generális Konvent döntése alapján az idén szeptember 10-11-én Pécsen rendezi meg az eseményt, kapcsolódva a Pécs Európai Kulturális Fővárosa 2010 rendezvénysorozathoz.

Internetes lelkigondozás. A Magyarországi Református Missziói augusztus 1-jétől internetes lelkigondozást indított, egyelőre hétvégenként (péntek-szombat-vasárnap) 21.00–01.00 óráig. Isten Szentlelkének segítségével hívásával szeretnének segítségére lenni azoknak, akik magányosnak, vagy reményvesztettnek érzik magukat, lelki válságban vannak, krízist élnek át. A szolgálat alapmotivációja: a keresztyén hitből fakadó önzetlen segítségnyújtás, az internet vándorainak „lelki pihenőhely” – „lelkigondozói sejt” biztosítása. Elérhetőség: SKYPE azonosító: lelkigondozasi www.skype-telefon.hu (www.reformatus.hu) (Megjegyzés: Bár reménységünk szerint mi törökori reformátusok a gyülekezetben kellő és elegendő lelki táplálékot kapunk és részesülhetünk akár eseti akár folyamatos lelkigondozásban is, ismerőseinkkel, barátainkkal tudassuk ezt az új lehetőséget!)

Felújítják a Nagytemplomot. Csaknem 88 millió forintot nyert pályázaton a Debrecen-Nagytemplomi Egyházközség a templom belső felújítására. A munkát szeptemberben tervezik elkezdni, s karácsonyra be is fejezik. A támogatási összegből lemeszelik a falakat, kicserélik a nyílászárókat és bővíti a nyugati torony kilátóját is, amelyben a Rákóczi harang lakik. A vasárnapi istentiszteleteket és a programokat a szokott időben megtartják. A tíz százalékos önrész összegyűjtéséhez adakozást hirdetett a gyülekezet. Amennyiben valaki segíteni szeretné őket, adományait a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség Lelkészi Hivatalába juttassa el. (4026 Debrecen, Piac u. 4-6.) A debreceni belváros rehabilitációjának első ütemében megújul a Református Kollégium és a Nagytemplom közötti emlékkert és romkert is. Erre 197,9 millió forint uniós támogatást nyert az önkormányzat. (www.reformatus.hu)

Szentföldi utazás. Az Ökumenikus Tanulmányi Központ az eddig gazdag lelki áldásokat hozott bibliai zárándokutak keretében ebben az évben tervez még egy látogatást „Jöjjetek énhozzám mindnyájan” (Mt 11,28) alapján a Szentföldre október 7-14. között. A minden költséget magában foglaló kiadások tárgyalása folyamatban van. Az irányár kb. 295.000.- Ft a valuta átváltás mindenkori függvényében. A kellemes őszi időben létrejövő utazásra jelentkezni lehet a következő címen: Ökumenikus Tanulmányi Központ (Bp. 1114 Bocskai út 15. III. em. 3; tel/fax: 36/1/466-4790; e-mail: okumenik@freestart.hu; vagy 06/70-508-7624 Gimesi Zsuzsa lelkész számán és e-mail címén: ssngms@citromail.hu.

Folytatás a 2. oldalról
(Mit tehetünk a gyülekezetért?)

Jómagam

pedig arra gondoltam (nyilván azon kívül, hogy a megnövekedett aktív tagság nagyobb bevétellel jár), hogy úgy tudnánk előnyt kívácsolni a templomunk kis méretéből és eldugottságából, ha ezt a romantikus hangulatot hasznosítva esküvői helyként propagálnánk – nyilván olyanoknak, akik egyébként is a templom külleme alapján választanak. Könnyen lehet, hogy az ötletet első olvasásra, hallásra sokan elutasítják, az

ördög marketingjének tekintik, de átgondolni akkor is érdemes. Mert mögötte az a kérdés dolgozik, hogy van-e mód az evangelizációt például különféle szolgáltatásokkal, tehát az emberek érdekeit, vágyait követve kiterjeszteni.

Ami a torony tervét illeti: tesszik, hogy viszonylag egyszerűen kivitelezhető. Nem tetszik viszont a formája: szerintem nem illeszkedik az épület homlokzatához. Bár az is igaz, nehéz volna olyat építeni, amelyik illeszkedne.

Czanik András

A Reformátusok Lapja számolt be egy nemzetközi konfirmációs kutatásról. Ennek egyik elgondolkodtató megállapítása szerint a családon kívül az egyház az egyetlen olyan közösség, amely

Czanik András

képes az egyént egész életén át elkísérni.

A kutatás fontos tanulsága az volt, hogy szükség van olyan programokra, amelyek lehetőséget kínálnak a bekapcsolódásra a gyülekezet életébe, fontos továbbá a közösségépítés – aki ugyanis jól érzi magát a közösségben, az nyitottabb a hit dolgai iránt is –, végül a közösség megtartó ereje szempontjából lényeges, hogy azokban a közösségekben maradnak meg az emberek, ahol feladatot is találnak maguknak.

Véleményem szerint fontosak azok a régi, új és leendő alkalmaink, szolgálati területeink (pl. a Te-TRISZ, a gyermektábor, a gyülekezeti hétvége, az énekkar vagy a gyülekezeti lap), amelyek a fentiek szem előtt tartásával – közösségünk megerősödése révén – a gyülekezet pozitív kisugárzásához járulnak hozzá, így téve azt vonzóvá a közösséget kereső kívülállók számára.

Többen, név nélkül

Elmondom itt, mert bizony ezt el kell mondanom, hogy megszólítottam néhány gyülekezeti tagot, írnia meg, vagy mondaná el, hogy leírhassem, mit tehetnénk szerinte a gyülekezetért, mit tart a többiek véleményéről, hogyan gondolkodik a bejárat elé remélt toronyról, ahogy azt Villányi Judit, az építész elképzelte. Volt, aki

kötélnek sem állt. Unsoltam, hiába. Akadt, aki hajlandónak mutatkozott, hogy átgondolja a dolgot, de aztán, ki tudja miért, egy-két mondatot írt csak, azt is általánosságban. Amikor őket felhívtam vagy istentisztelet után félrevontam, már közlékenyebbnek mutatkoztak, érdekes és fontos megjegyzéseket hallhattam tőlük, arra feltétlenül érdemeseket, hogy mások is megismerjék őket.

Folytatás a 4. oldalon

Ilyennek látjuk most

Folytatás a 3. oldalról (Mit tehetünk a gyülekezetért?)

A nyilvánosság előtt megfogalmazni azonban ezeket már nem akarták. Ha mégis, kikötötték, csak név és fotó nélkül. Oda jutottam, hogy összefoglalom, amit tőlük hallottam, szükségünk lehet rá.

Abban mindenki egyetértett, hogy a helyzetről beszélni kell. És akadnak bizony nagyon jó javaslatok. Például, hogy tudósítani, tájékoztatni kellene a nagyobb nyilvánosságot is mindarról, ami vagyunk, s ami foglalkoztat bennünket. Mondjuk a kerületi lapokban, mert azok mindenkihez eljutnak, akikben egyáltalán figyelem támadhat irántunk. Igen, meghirdethetjük a szélesebb kör érdeklődésére is számot tartó programjainkat. A filmklubot például. De szervezhetünk olyan, a környéken, mondjuk tanintézetekben is népszerűsíthető összejöveteleket, vitaesteket, amelyek sokakat foglalkoztató kérdésekkel néznek szembe. Szolgálhat bennünket az internet is, a maga csoportképző erejével. Az a lényeg, hogy minél többen tudomást szerezzenek rólunk. S az érkezők talán itt maradnak. De nem maradnak-e majd többen, mint ahányukat integrálni tudja a gyülekezet? Nem kell-e féltetni a bensőségeséget, amit annyian szeretnek, becsülnék, hogy jószerivel mindenki ismer mindenkit?

A torony bizony kell. Mert a főgondnok úrnak igaza van: láthatóvá teszi a gyülekezetet és templomát,

4 TÖRÖKÖR

Isten hajlékát. Ami azonban csak az egyik dolog. A másik az, hogy tesszik is. Mert egyszerű, tiszta vezetésű, méltósága van, és mert szinte magától értetődően illeszkedik a környezetbe. Akadt ugyan, aki némi feszültséget lát az épület és a torony stílusa között, de a vázlatot nézve többeknek is olyan érzése támadt, mintha ez a torony már ott állna a parókia előtt, s mintha mindig is ott állt volna. Ami persze talán túlzás, de a vázlatrajz majd mindenkinek azt bizonyította, hogy lehet olyan tornyot állítani, amelyik legalább megközelítőleg olyan, amire szükségünk van, amit mindannyian magunkénak érzünk, s aminek felépítésére némi reményünk is lehet. Igaz, sokba fog az kerülni, olcsón megúszni nem lehet, miközben vannak egyéb alighalasztható feladataink is. Ahogy a hirdetésekben kivették: földmészigetelés a gyülekezeti házban, a padlástér rendezése az ifjúságnak, sőt, mondta valaki, rendbe kellene már tenni a kapualjat. Mégis, aki valamelyest meg tudta becsülni a lehetséges költségeket, az úgy látta, hogy a toronyra valót nem lehetetlen összegyűjteni. Munkára pedig a pincelejárot megépítő a csapatot kellene felkérni, ők talán nem kerülnének olyan sokba, meg aztán szavatolva van a rendes munka is. Azt persze senki ne higgye, hogy felállítjuk a tornyot és a népek özönleni fognak. Erre bizony kevés az esély. A probléma megoldása alighanem maga a gyülekezet.

Folytatás az 5. oldalon

PROGRAMAJÁNLAT

Sukorói Zenei Nyár a Sukorói Református Templomban. augusztus 7-én Horváth Kinga fuvolaművész, Deés Attila hegedűművész, Kővári Péter orgonaművész, augusztus 14-én a Burján Orsolya vezette Musculus Vocalis Kamarakórus és Kiss Dániel orgonaművész hangversenyére kerül sor. A koncertek minden alkalommal 19 órakor kezdődnek, látogatásuk ingyenes. A sorozat támogatását célzó önkéntes adományokat szívesen fogadják. További információk: szn.parakia.hu

A Zsidó Nyári Fesztivál programjaiból elsőnek a világhírű szerb Boban Markovic Orkestar augusztus 26-án, a Dohány utcai zsinagógában tartandó koncertjét ajánljuk, aztán azonnal Dész László zeneszerző, dzsessz-zenész életműsorozatát. Az ő műveit olyan előadók tolmácsolják, mint Snétberger Ferenc, Somló Tamás, Udvaros Dorottya, Oláh Ibolya, Szalóki Ági és Póka Angéla. E sorozat egyik különleges estje lesz a Szó és zene című koncert. Ennek keretében a magyar irodalom nagynevű alkotói, Parti Nagy Lajos, Esterházy Péter, Spiró György és Závada Pál olvasnak fel írásaikból, amelyekre Dész László, Dész András és Barcza Horváth József fog improvizálni. 30-án a 100 Tagú Cigányzenekar zsidó alkotók örökzöld dalaiból, operettjeiből, és filmzenéiből ad bemutatót. Az összeállítás címe: „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország!”. A dallamot Bartók Béla tette világhírévé, Concertójában a honvágy dala. A külföldi vendégművészek közül kiemelkedik a tengerentúlon milliós rajongótáborral rendelkező ortodox rapper és reggae énekes Matisyahu, aki szeptember 5-én jár először Európában. Ő a Syma csarnokban lép fel. Szeptember 2-án a Budapest Ragtime Band Chaplin és muzsika címmel ad hangversenyt, melyen a komikus világhírű zenétit ötvözik a hagyományos ragtime slágerekkel. A teljes program elővasható a fesztivál honlapján, címe: <http://www.zsidonyarifesztival.hu/>

Debreceni Virágkarnevál. Augusztus 15-21 között virágba borul a város. A karnevál ma már nem csupán egyetlen nap: az utóbbi években csaknem egyhetes fiestává bővült. Ezek a napok az ünnep, a zene, a tánc és a virágok jegyében telnek, sztárfellépőkkel, pazar virágkocsikkal, fergeteges műsorokkal. (www.fonixinfo.hu)

A Mesterségek Ünnepe, az élő népművészet fórumát, augusztus 19-e és 22-e között immáron huszonnegyedik alkalommal rendezik meg a Budai Várban. A négy nap során kézműves mesterek működő műhelyekben mutatják be a tradicionális népi mesterségek fortélyait, a közönséget is bevonva az alkotás folyamatába. A látogatók megismerhetik a fafaragók, gyékényszövők, kovács, fazekas, hangszerkészítő, szövő, hímző, kékfestő, csipkeverő, nemezkészítő, szíjgyártó, kerékgyártó, kádár, kosárfonó, tojásfestő, mézeskalács-készítő mesterségeket és mestereket. A népművészeti hagyományok egyszerű elemeit a gyerekek is kipróbálhatják. A mesterség bemutatók mellett a kézművesek népművészeti kirakodóvásáron kínálják eladásra portékáikat. A színpadokon hagyományörző magyar és külföldi énekesek, táncosok és zenekarok lépnek fel. Egész nap vásári komédia, utcaszínház, bábszínház, gyermekprogramok, esténként pedig táncház szórakoztatja a közönséget. A Magyar Nemzeti Galériában Ünnepek fényei – jeles napok kismesterségei címmel tojásdíszítő, mézeskalácsos és gyertyakészítő mesterek remekeinek kiállítása tekinthető meg. A kiállítást szabadtéri bemutató kíséri. (www.nesz.hu)

Met-közvetítések a Műpában. A rendkívüli érdeklődésre való tekintettel, Magyarországon elsőként, a Művészetek Palotája a 2010/2011-es szezon hat Metropolitan-közvetítését megismétli. Ezekre minden alkalommal az élő sugárzást követő hét vasárnapján, délután 5 órakor kerül sor. Az alábbi, ismételt vetítések az Előadótérben lesznek, a jegyek ára 4000, illetve 2500 forint. Az ismétlés időpontjai: Borisz Godunov – október 31., Don Pasquale – november 21., Don Carlos – december 19., A Nyugat lánya – január 16., Lammermoori Lucia – március 27., A trubadúr – május 8. A Metropolitan Opera a közvetítések rendjébe illesztette John Adams Nixon Kínában című, vadonatúj produkcióját is, amely a történelmi látogatás apró kulisszatitkait megzenésítve egészen más árnyalatban közvetíti az eseményeket és a szereplőket, mint ahogy azt a hivatalos sajtó tette annak idején. Az 1987-ben a Houstoni Operaházban bemutatott négyórás mű 2011. február 12-én, 19.00 órakor tekinthető meg az Előadótérben. Az ismételt közvetítésekre és az Adams-operára online és a Műpa jegypénztáraiban (Budapest IX., Komor Marcell u. 1., valamint VI., Andrassy út 28.) válthatók jegyek. (www.mupa.hu)

Folytatás a 4. oldalról (Mít tehetünk a gyülekezettért?)

Meg is jegyezte azonnal valaki, hogy hát igen, igen, de akkor miért nem belül kezdjük az evangelizációt? Az igazi változásnak a gyülekezetben kell elkezdenie, és lábra kapnia, ha azt akarjuk, hogy nagyobb hatásunk legyen. Hát nem igaz? És hát mi, akik most ott vagyunk minden vasárnap, vajon keressük és segítjük-e azokat, akik valamiért elmaradtak mellőlünk? Talán szigorúan fogalmaz, és ő nem szeret

szigorúan fogalmazni, de végtére is nem kellene magunkba szállni, ha arra gondolunk, hogy közülünk, akik az istentiszteleten megjelenünk, hányan látogatjuk az egyéb alkalmakat? Nem kellene-e magunkba szállni, ahogy az Lukácsnál írva van, és egymás javára odaadóbban keresni Isten országát? Vajon nem akkor adatik-e meg nekünk, amire szükségünk van? Minden esetre igaza van, aki azt mondta: ne csüggedjünk. Hitben járunk, az Úr iránti bizodalommal. (V.L.M.)

Ilyennek láthatjuk majd Villányi Judit rajza

Villányi Judit építész nyilatkozata

Napjainkban a városok arculatát nem a bennük lakók, hanem az üzleti érdekek és megfontolások alakítják – mondta Villányi Judit. Ezért is szoríthatták a törökőri templomot is két nyomasztóan hatalmas épülettömeg közé, durván megsértve eredeti kapcsolatát környezetével, lehetetlenné téve, hogy igazán hatni tudjon a maga terére, a körülötte élőkre. Az érdek láthatatlanná és cselekvésképtelenné tette az értéket, a profán a szakralist. Láthatólag megfontolás, mérlegelés nélkül. Villányi Judit szerint tehát nemcsak érdemes, de alighanem kikerülhetetlen is számot vetni azzal, mit lehetne tenni az erőviszonyok javításáért, a templom kiszabadításáért, de legalább is láthatóbbá tételéért.

A főgondnok úr ötletét mozgásba hozó dr. Töröcsik Frigyes kérésére Villányi Judit átgondolta a helyzetet. Oda jutott, hogy a bejárat kiegészítése ígéri a legtöbbet. Nemcsak azért, mert mindig is nagyon erős jelentése, nagyon nagy jelentősége van egy épület bejáratának – különösen, ha ez az épület templom, hanem azért is, mert a parókia épülete méreteivel kitűnni nem tud, s figyelmet egyéb jellegzetességeivel sem kelt. Itt a bejáratnál tehetjük kívülről is láthatóvá azt, aki és ami látszani akar, hallhatóvá, aki és ami beszélni szeretne.

Vázlatot is rajzolt, hogy elképzelhetővé tegye javaslatát. A tervezett harangtorony formájú előtető barátságos, emberi léptékű, de súlya és méltósága van. Kilép az utcára, kiterjeszti a gyülekezet erőterét, emlékeztet és hívogat.

Folytatás a 6. oldalon

Folytatás az 5. oldalról
(Mit tehetünk a gyülekezetért?)

Emlékeztet a régi templomokra, előlegzi azt a meghittséget, bensőségeséget, áhítatot, amely az udvar, és a templomtér sajátja, előlegzi a közösséget, a közösség bizalmát és várakozását, kikerülhetetlenné teszi magát. Megszólít, szembesít, ígér és bátorít.

A terv gyakorlatias erénye, hogy felépítésének és birtokba vételének engedélyeztetése összehasonlíthatatlanul olcsóbbnak és könnyebbnek ígérkezik, mintha tényleges tornyot építenénk.

Villányi Judit azt reméli, talán nekünk sem lesz idegen ez a terv.

Villányi Judit

Az igazi hivatásom

Dr. Adorján Józsefné

Tanítónak tanultam, s tanítottam is, de végül azt mondhatom: Adorján József esperes felesége és társa voltam. Ösztönzője, támasza, kritikusa, segítsége. Ez töltötte be életemet, ez adott feladatokat, és ez adott erőt is a feladatokhoz. Ő három éve ment el, de nem hagyott magamra. Ahogy a fiam sem, akit két éve vesztettünk el, erről a fájdalomról beszélni sem lehet. És itt a családom is, immár csak három gyermekem, hét unokám, három dédunokám. Nincs nap,

Dr. Adorján Józsefné

hogy legalább fel ne hívnának, rám ne néznének. Örömöm és vigaszom mindegyikük, Isten ajándékai, elmondhatatlanul hálás vagyok ezért neki. És azért is, hogy nyolcvanhat évesen sem szorulok senki gyámolítóra. Az igaz, hogy templomba egyedül már nem mehetek, de ennek is megvan a maga haszna: mindig valaki olyannal járulhatok Isten színe elé, akit szeretek, akivel jó együtt lennem.

Egyébként jókor mondhatom el a gyülekezetnek, amit elmondandó vagyok, mert mostanában sokat gondolkodom az életemen. Az foglalkoztat leginkább, amiről most is beszélek. Isten kegyelme. Hogy például milyen csodálatos: mindig megáldott olyan emberekkel, akik szükségemben a bölcsesség, tudatlanságomban a tudás, kétségeimben a bizonyosság forrásának bizonyultak, akik fölkeszítették a feladataim, konfliktusaim megoldására, akik életem, mi több: sorsom alakítói lettek. A valamikori vasárnapi iskola vezetői, a Soli Deo Gloria előadói. Később Bereczky Albert, a Zsindely házaspár: Zsindely Ferenc és Zsindely Klára. Mások is. És az én hites társam. Akik Isten útján, a megigazulás útján tartottak és terelgettek engem.

Folytatás a 7. oldalon

FILMAJÁNLÓ

Ónodi-Szabó Ádám

A Bűbáj (Enchanted) című filmet, amelyről most néhány mondatban szó esik, gyülekezetünk tagjai a június közepi gyülekezeti délután eseményeként láthatták. S akik megnézték, azok nem bánták meg. Olyan sokan akkor persze nem látták, ezért érdemes róla írni. Utólagosan is.

A történet mese. Pontosabban a Walt Disney Pictures Kevin Lima rendezte fantasy-musical-vígjátéka, derűs komédiája, amely elegyíti az élőszereplős, hagyományos animációs és számítógép generálta jeleneteket.

A rajzfilmként megjelenő varázslatos, dalokkal átszőtt világban él Giselle hercegnő, akinek a kezét már meg is kérte a herceg, és boldogan élhetne, ha a jövődöbéli anyósa nem varázsolná el őt, és nem küldené át a való világba. Történetesen New Yorkba.

Most tekintsünk el annak a boncolgatásától, hogy miért éppen ez a város a tökéletes leképeződése világunknak.

Az immár emberi formában manifesztálódott királylány (az alakításáért sokat dicsért Amy Adams) némi viszontagságok után találkozik egy jóképű válogépes ügyvéddel (Patrick Dempsey a Grace klinikából) akibe szép lassan beleszeret. Talán ebből az ironikus alaphelyzetből adódott, hogy sokan paródiának hitték a filmet, pedig nem az, hanem valódi mese, sőt, tündérmese, ahogy dukál: mesélővel, a jó és a rossz küzdelmével, e küzdelem magával ragadó történetével.

Mindezek alapján úgy tűnhet, hogy a filmet nem érdemes megnézni. Pedig nagyon is jól sikerült darab ez, nem szabad elmulasztani. Észak-Amerikán kívül is nagy sikerrel vetítették. 200 millió dollár feletti bevételéből nagy hányadot tesz ki az Egyesült Királyság 33 millióval, de Franciaország, Japán, Mexikó, Spanyolország, Németország, Ausztrália és Olaszország is tízmillió feletti összeggel részesedik, azaz tetszett mindenkinek.

Nagy az értékeket, erényeket, érdemeket elismerő és jutalmazó mese hatalma. Még azt is el tudja velünk hitetni, hogy a szembeszökő különbségek ellenére talán még sincs olyan messze egymástól mese és valóság, New York és a mi világunk, mint ahogy feltételezzük.

Varga Lajos Márton

Noha Imre László akadémikus, debreceni egyetemi tanár, a XIX-XX. századi magyar irodalommal foglalkozó tudós könyve a kissé körülmenyes című Új protestáns kulturális önszemlélet felé nem egészen az, aminek ígéri magát, mégis érdekes és fontos munka, érdemes figyelmünkre. Címe szerint ugyanis mintha azt a folyamatot akarná feltárni, vizsgálni, megérteni és leírni, amelynek során a protestánsok, jellemül: a magyar protestánsok kulturális hagyományait újragondolva magukra eszmélnék, szert tesznek mindarra, amivel helyreállíthatják elvesztett tekintélyüket és befolyásukat, szerepüket a szellemi nyilvánosságban. Ténylegesen azonban azokhoz fordul vissza, írókhoz, költőkhöz, akikben ott látja égni a „református génuszt”, s akiken át a Szentírás, sokféle hamisság közt az egyetlen igazság szólít meg bennünket.

Kifejezetten izgalmas a Kósa László szerkesztésében közreadott Reformátusok Budapesten című könyvről írott ismertetője. Aki nem látta ezt a monografikus művet, érdemes búvárkodnia benne. Izgalmas és sokat mondó Tompa Mihály vallási élményének elemzése, Arany és Ady istenélményének összevetése, Reményik Sándor vallásos lírájának vizsgálata, tanulságos Ravasz László és a Protestáns Szemle című tanulmánya. Érdekfeszítő az is, amit a református hit, hitvallás és hagyomány jelenlétéről ír magyar irodalomban. Hány hozzánk beszélő személyiség! És miközben őket szemléli, miközben ámulva nézi maga is a személyes felelősség, a mardosó önvád, a sóvárgó hazaszeretet és a reneszánsz testi-lelki teljességigényének vegyületét Balaszinál, a mesélő leleményt, a nagy hatású fabulázást az erkölcsi értékek föltisztulását Heltai Gáspárnál, vagy miközben Szenci Molnár Albert zsoltárainak elementáris erejében, Bornemisza Péter ótestámentumi szenvedélyében, Károli Gáspár hajlíthatatlan hűségében, robosztus nyelvi hatalmában, századokon átégő formátumában, a lázbeteg, Csokonai elragadó modernségében, Fazekas, Apáczai és Árva Bethlen Kata kíméletlen önvizsgálatra ösztönző hangjában gyönyörködik, Kemény Zsigmond, Arany János, Ady Endre, Szabó Dezső, Reményik Sándor, vagy éppen Illyés Gyula felkavaró, tanúság tévő hitének küzdelmeit, tanúságtételeit követi és értelmezi,

Folytatás a 6. oldalról

(Az igazi hivatásom)

Akik a hűség, a bátorság, az igazságosság, a nagylelkűség, az irgalmasság, a hála, az alázat, a türelem, a tisztaság, a szelídség – mondjam úgy: a hitben való engedelmesség, a szeretet példái voltak. Mindannak a példái, amire a mi életünkben igen nagy szükség volt, mert nem akármilyen század van mögöttünk. Igyekeztem követni őket, velük és általuk pedig Pál apostolt, ahogy ő a korinthusbeliekhez írott levelében a szeretetről beszél.

És mekkora kegyelem volt az, hogy Budapesten a Hegyvidéken, aztán Dunapentelén, a későbbi Sztálinvárosban, tizenöt évig Nagykőrösön szolgálhattuk Istent, és a gyülekezeteket! Majd jöttek a csodálatos Baross téri, a Pozsonyi úti, a Fasori esztendő, sok-sok munkával, gyülekezet építéssel, igehirdetéssel, mert ennél az én uramnak sosem volt semmi fontosabb, nem lehetett tehát az én dologom se más, mint a négy, közben már családostól gyermek mellett felszabadítani őt minden alól, ami a számára legfontosabbak elvégzésében gátolhatta volna. Több mint hatvanévnnyi házasságban ez volt az én igazi hivatásom.

Most, a nyolcvanhatodik évemben, egyre közelebb az Úrhoz, ilendő és helyénvaló számot vetnem mindennel, s megkérdezni magamat néhány dologról. Leginkább arról, vajon megtettem-e mindent, amit megtehettem, amit meg kellett volna tennem? Tovább adtam-e, amit kaptam? A hit Isten ajándéka. De hát tudjuk, tapasztaltuk megannyiszor: elveszíthető. Eleget segitettem-e, legalább a hozzám közel állóknak, hogy hitüket megtartsák? És igen, ideje már készülődni. Imádsággal. Imádkozom családom minden tagjáért, imádkozom mindenkiért. Imádkozom magamért is.

Most, a nyolcvanhatodik évemben, egyre közelebb az Úrhoz, ilendő és helyénvaló számot vetnem mindennel, s megkérdezni magamat néhány dologról. Leginkább arról, vajon megtettem-e mindent, amit megtehettem, amit meg kellett volna tennem? Tovább adtam-e, amit kaptam? A hit Isten ajándéka. De hát tudjuk, tapasztaltuk megannyiszor: elveszíthető. Eleget segitettem-e, legalább a hozzám közel állóknak, hogy hitüket megtartsák? És igen, ideje már készülődni. Imádsággal. Imádkozom családom minden tagjáért, imádkozom mindenkiért. Imádkozom magamért is.

Gyülekezeti este

Áhítat, énekkari szolgálat, ismerkedést is szolgáló közös játék, asztalközösség (bográcsban főzött pásztortarhonya), egy szívünk szerint való vendég: Dobos Ágoston békésszentandrasi lelkipásztor tájékoztatója cigánymissziós munkájáról, sokféle beszélgetés, végül a Bűbáj című film vetítése. Ha csak tartalomjegyzéket írunk a gyüle-

kezeti estéről, akkor ennyi volt a június 13-án 17 órától tartott közös program. Ami jószereivel semmi ahhoz képest, amit kaptunk. Mert mi is történt? Nagytiszteletű úr szelíden, ámde lankadatlan határozottsággal terelt végig bennünket az egymást váltó helyzeteken és eseményeken.

Folytatás a 8. oldalon

A képen szemben vendégünk, nagytiszteletű Dobos Ágoston

Folytatás a 7. oldalról
(Gyülekezeti este)

Együtt voltunk, és csoportokba kerültünk, aztán kettesben-hármasban beszélgettünk, ámulva, hogy mi mindent nem tudunk egymásról, amit tudni jó, és megint együtt voltunk mindannyian, és magunkban maradtunk, és újra csoportban találtuk magunkat.

Úgy forgatott össze bennünket, mintha időről időre kaleidoszkópot rázott volna meg. Az emelkedettet köznapi váltotta, a komolyat játék, a derűs mozgalmasságot a csendes

elmélyülés, a szellemit a gyomor vidámsága, a zajongó tréccselést, a csendes elmélyülés.

Egy eseményektől zsúfolt történet szereplőinek érezhettük magunkat, amely történet a kölcsönös megismerése, megértése, elfogadása, a „Szent Lélek által való öröm”-é (Róm 14.17), hogy oly különfélék vagyunk, mégis egyek a hitben, az épülésben, a megigazulásban, és amely történet, mint a gyülekezetben annyi más történet, nem most kezdődött és nem itt ért véget. Ettől a belátástól volt olyan jó a nap.

Az Úr az én pásztorom

Barabás Ildikó

2010. július 11-én tizennégy gyerekkel és hat segítővel indultunk Dunapatajra. A kisbuszt Sándor (az ő nevét nem tudom) „szeke-res gazdánk” vezette.

Megalakultak a csapatok: juhászok és csikósok mérhették össze erejüket a héten.

A tábortűz ropogása, a felcsendülő népdalok, majd a mese, már az első nap igazi pásztoros hangulatot teremtett.

A reggeli tornát és a napi téma előkészítését játékosan (értsd: drámajátékosan), a megtapasztalás útján Bara (Záhonyi Barbara) „számadó csikósunk” vezette.

Karámkészítés közben
8 TÖRÖKÖR

Balássy Árpád, a „főkolompos”, gitárkísérettel terelgette nyájunkat a kétszeres imádkozás nyelvén, énekléssel, Urunk és Megváltónk felé.

A tábor a pásztorfiúból királylyá kent Dávid megpróbáltatásaira, életútjára épült. Mindezt „lelki pásztorunk” Balássy András tiszteletes úr találta szívünk, fülünk és szemünk elé. Majd három, korosztályonkénti csoportban mélyítettük ismereteinket, tudásunkat.

Ebéd és csendes pihenő után kézműveskedtünk.

Az uzsonnát követte a sport és szabadidős tevékenység. A héten kétszer strandoltunk, illetve Dávid ügyességi versenyét rendeztük meg, a táncot is beleértve.

Vacsora, fürdés után estei együttlétre gyűltünk egybe: eredményhirdetés és dicsőítés után Fehérke történetét (Farkas Jánosné Zsóka néni: Fehérke, Evangélium kiadó) hallgathattuk „gazduram” (Balássy András Zoltán) tolmácsolásában és „gazdasszonyunk” (Rácz Katalin iparművésznő) élő adásában.

Czanik András, a „garabonciás deák”, csütörtökön érkezett. Ő rakta utolsó este a tábortűzet.

A hét énekének szavaival zárom beszámolómat: „Ha Ő a pásztorom, semmi sem árt. Törődik énvelem, vigyáz rám szüntelen, követem lábnyomát, mindenén át.”

Úgy legyen!

azt is megmutatja, hogyan teljese-dik a protestáns önismeret, önérték és öntudat olyan szétsugárzó erővé, a hűség és hitvallás, a megértés és a kibúvót nem ismerő kritikai szellem olyan hatalmává, amire ma is mindennél inkább szükség volna.

Oda jut, hogy a „magyar reformátusság csak akkor volt és lesz fundamentuma a nemzet lelki és erkölcsi újjászületésének, ha nem emeli magát mások fölé, nem türelmetlen és ellenséges más nézetekkel szemben. Ha a hit és a példamutatás erejében bízik, s nem akar ítélkezni, ha szolgálni és segíteni akar”. S lehet-e ennek rétegzettebb jelentésű képe annál a főtónál, amit Ady Endre készítettett: együtt hajol a katolikus Babits Mihállyal a Biblia fölé. (Kálvin, 123 oldal, 1400 forint)

IMPRESSZUM

TÖRÖKÖR

2010. augusztus

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja. Kiadja a Presbitérium. Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Czanik András
Dr. Adorján Józsefné
Dr. Nagy Sándor
Ónodi Szabó Ádám
Ónodi-Szabó Péter
Varga Lajos Márton
Villányi Judit

A gyülekezet történetét felidéző sorozatunk – Balássy András nagytiszteletű úr elfoglaltsága miatt, az októberi számban folytatódik.